

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

21 נובמבר 2024

פ"ל 28-12-22 מדינת ישראל נ' חמאדה

לפני כבוד השופטת מיכל שביט

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עמראן חמאדה

הנאשם

גזר דין

האשמה ומהלך הדיון

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות שיוחסו לו בשני כתבי אישום, אשר צורפו לפי בקשתו: כתב האישום אשר הוגש בתיק זה (פ"ל 28-12-22 – להלן: "כתב האישום הראשון") וכתב האישום שהוגש נגדו בתיק תת"ע (מרכז) 1519-10-22 (להלן: "כתב האישום השני").
2. בכתב האישום הראשון יוחסו לנאשם העבירות הבאות: **נהיגה בזמן פסילה** – עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "פקודת התעבורה"); **נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף על שימוש ברכב** - עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970; **רישיון הרכב פקע בתקופה העולה על שנה** - עבירה לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה; **נהיגה ברכב שניתנה עליו הודעת אי שימוש** - עבירה לפי תקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
3. בכתב האישום השני יוחסה לנאשם עבירה של **נהיגה בזמן פסילה**, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה.
4. על פי עובדות כתב האישום הראשון, בתאריך **28.11.2022**, בשעה 13:20 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב נוסעים פרטי תוצר "הונדה" שמספרו 13-186-63 (להלן: "הרכב") במחסום המנהרות לכיוון ירושלים ו/או בסמוך לכך. אותה העת, נהג הנאשם ברכב כאשר הודע לו כי הוא פסול מנהיגה; כאשר אין לו תעודת ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב; וכשרישיון הרכב פקע בתאריך **20.08.2021**. כמו כן, באותה עת, נהג הנאשם ברכב אשר עליו נמסרה הודעת איסור שימוש ע"י שוטר שהוא בוחן תנועה בניגוד לתנאים אשר פורטו בהודעת אי השימוש.

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

21 נובמבר 2024

פ"ל 28-12-22 מדינת ישראל נ' חמאדה

5. על פי עובדות כתב האישום השני, בתאריך **16.08.2022** בשעה 10.24 נהג הנאשם ברכב (כהגדרתו לעיל) ברחוב שדרות בגין בגדרה, על אף שנפסל מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה ודבר הפסילה הודע לו.
6. בכל אחד מהאישומים, בהם יוחסה לנאשם עבירה של נהיגה בזמן פסילה, מקור הפסילה הוא אחד: גזר דין שניתן על ידי בית משפט השלום לתעבורה בירושלים ביום **05.10.2021** בתיק תת"ע 775-09-21, לפיו נפסל הנאשם בהעדרו לתקופה של 3 חודשים; דבר הפסילה הודע לו ביום **14.2.2022**; הנאשם לא הפקיד את רישיון נהיגתו.

הראיות וטיעוני הצדדים לעונש

7. המאשימה הגישה את **תדפיסי המידע הפלילי והתעבורתי של הנאשם** (מוצג "ת/1"). מאלו עולה, כי הנאשם נעדר עבר פלילי; עברו התעבורתי הוא כדלקמן:
- הנאשם הוציא רישיון נהיגה בשנת 2013 ולחובתו 17 הרשעות קודמות. כלל הרשעותיו, למעט אחת, הינן מסוג ברירת משפט, בגינן נדון לקנס בלבד. הרשעתו מסוג "הזמנה לדין" הינה מיום 05.10.2021, בעבירה מיום 08.07.2021 של נהיגה ברכב שניתנה עליו הודעת אי שימוש, בגינה נדון לפסילת רישיון בפועל לתקופה של 3 חודשים, פסילה מותנית וקנס.
8. המאשימה עמדה על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם והדגישה את חומרת נסיבות ביצוען. בהקשר זה ציינה כי הנאשם הפר פעמיים, בהפרש של כ- 3 חודשים, פסילה שהוטלה עליו על ידי בית המשפט. הנאשם הגדיל לעשות כאשר בפעם השנייה בה נמצא נוהג בזמן פסילה (בהתאם לעובדות כתב האישום הראשון), גם נהג ברכב אשר ניתנה עליו הודעת איסור שימוש ובזמן שרישיון הרכב פקע במשך שנה ושלושה חודשים. בנוסף ציינה, כי את העבירות ביצע הנאשם בעודו נוהג בכבישים מרכזיים.
9. תוך הפניה לפסיקה טענה המאשימה כי מתחם הענישה לעבירה בודדת של נהיגה בזמן פסילה נע ממאסר בפועל לתקופה בת 15 יום ועד 20 חודשים, פסילה בפועל לתקופה בת 6 חודשים ועד 60 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס. לדבריה, אין בצירוף התיקים כדי להפחית מחומרת מעשיו של הנאשם ויש למקמו בתחילת השליש העליון של המתחם. על כן עתרה להשית עליו את העונשים הבאים: מאסר אשר לא יפחת מ-9 חודשים, מאסר על תנאי לתקופה בת 6 חודשים למשך 3 שנים, פסילה בפועל לתקופה בת 3 שנים, פסילה על תנאי 9 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 3,000 ₪.
10. ב"כ הנאשם ציין בפתח דבריו את מצבו הרפואי הקשה של הנאשם, בגינו קבע הממונה על עבודות השירות כי לא נמצא מקום להשמתו. לדברי ב"כ הנאשם, מצבו הרפואי שפורט בחוות דעת הממונה (מטעמי צנעת הפרט לא יפורט כאן) מוביל למסקנה כי אינו כשיר כלל למאסר

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

21 נובמבר 2024

פ"ל 28-12-22 מדינת ישראל נ' חמאדה

בפועל. בנוסף ציין, כי הנאשם נכה, מוכר על ידי הביטוח הלאומי, נשוי ואב ל-2 ילדים, הוא ורעייתו אינם עובדים ונעדרי הכנסה. כן נטען, כי הנאשם אינו נוהג משנת 2022. טענה זאת לא נתמכה בכל אסמכתא. בתיק לא נמצא כל תיעוד לפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם במסגרת הליך זה.

11. הנאשם עצמו ציין כי יכול הוא אולי לבצע מספר שעות של עבודות שירות אולם מאסר בפועל יהיה לו "נורא קשה". פרט לכך לא הוסיף על דברי בא כוחו דבר.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

12. על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 18.04.2024, למועמד לא נמצא מקום להשמה בעבודות שירות בשל חוות הדעת הרפואית שנערכה בעניינו, לפיה נמצאה אי כשירות טוטאלית. באותו מסמך, פורט מצבו הרפואי המורכב של הנאשם והיותו בעל נכות בשיעור 100%.

דיון

הכללים לגזירת העונש

13. חוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") קובע בחינה בת שלושה שלבים שעל בית המשפט לבצע בבואו לגזור את עונשו של הנאשם. **בשלב ראשון**, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בשלב זה על בית משפט לבחון את מכלול השיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה. **בשלב שני**, על בית משפט לבחון את קיומם של חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע, בשל קיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או צורך מיוחד בהגנה על הציבור. אם בית המשפט לא מצא לחרוג ממתחם העונש שקבע, אזי יעבור **לשלב השלישי**, בו עליו לקבוע מהו העונש ההולם לנאשם בתוך המתחם (ראה: ע"פ 2918/13 **אחמד דבס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.07.13)).

14. בהתאם [להוראת סעיף 40ג](#) לחוק העונשין, יש לקבוע האם העבירות שעבר הנאשם מהוות אירוע אחד, אשר יש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד, או שעסקינן בעבירות המהוות כמה אירועים ובהתאם יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאירועים (ראו בעניין זה: ע"פ [8641/12 סעד נגד מדינת ישראל](#) (פורסם בנבו, 05.08.13)).

15. בע"פ [4910/13 אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל](#) (פורסם בנבו, 29.10.14) קבעה כב' השופטת ד' ברק-ארז, בדעת רוב, את מבחן "הקשר ההדוק" (פסקה 5):

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

21 נובמבר 2024

פ"ל 28-12-22 מדינת ישראל נ' חמאדה

"בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדרי ה"אירוע" תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שיינתן למונח "קשר הדוק" יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה".

ראו גם: [ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נגד מדינת ישראל](#) (פורסם בנבו, 29.12.14); [ע"פ 4316/13](#) מדינת ישראל נגד רמי חג'אמה ואח' (פורסם בנבו, 31.10.14); [רע"פ 4760/14 אדוארד קיסלמן ואח' נגד מדינת ישראל](#) (פורסם בנבו, 07.05.15); [ע"פ 5643/14 עיסא נגד מדינת ישראל](#) (פורסם בנבו, 24.06.15).

16. במקרה זה, כל העבירות שיוחסו לנאשם בכתב האישום הראשון מקורן במעשה נהיגה אחד והן שלובות זו בזו. כמו כן, בכל אחד מכתבי האישום יוחסה לנאשם עבירה זהה של נהיגה בזמן פסילה. שתי עבירות אלו בוצעו על ידו בטווח זמנים קצר שבין יום 19.08.2022 עד יום 28.11.2022, היינו בתקופה של כשלושה חודשים. עסקינן בסמיכות זמנים עליה עמדה גם המאשימה בטיעוניה. שתי העבירות בוצעו באותו הרכב ובשתייהן מקור הפסילה אשר הופרה הוא אחד. בנסיבות אלו מצאתי כי קיים קשר הדוק בין המעשים, המהווים חלק מאותה "תכנית עבריינית". על כן יש לראות בכלל העבירות שבכל אחד מכתבי האישום אירוע אחד. בהתאם, יש לקבוע מתחם עונש הולם לאירוע כולו ולגזור על הנאשם עונש כולל לכל העבירות אותן עבר באותו אירוע.

חומרת העבירות ומתחם הענישה לעבירות בהן הורשע הנאשם

17. עבירה של נהיגה בזמן פסילה הינה מהעבירות החמורות הקבועות בפקודת התעבורה. עבירה זאת טומנת בחובה סיכון לביטחונם ולשלומם של משתמשי הדרך לצד התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט (מדינת ישראל נ' מוראד אבו-לבן (פורסם בנבו, 08.05.07), [רע"פ 3878/05 יעקב בנגוזי נ' מדינת ישראל](#) (פורסם בנבו, 26.05.05)). בנוסף, היא מקפלת בחובה סכנה כי בקרות תאונת דרכים יוטל הפיצוי בגין נזקי הגוף על הציבור (עפ"ת (מחוזי חי')-44102-02-22 מדינת ישראל נ' אדהם חאג' (פורסם בנבו, 11.03.2022)).

18. על חומרתה של העבירה עמד בית המשפט העליון, בין היתר, בשני פסקי הדין שלהלן:

ברע"פ 6789/22 [הראל ירון נ' מדינת ישראל](#) (פורסם בנבו, 20.10.2022) חזר בית המשפט (כב' השופט ח' כבוב) על הפסיקה אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה, שבביצועה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור – נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווי ביהמ"ש; הוא מוכיח כי לא ניתן להרחיקו מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב; על כן נקבע [בפקודת התעבורה](#) כי מי שנפסל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, וכל עוד הפסילה תקפה הוא נוהג ברכב שנהיגתו אסורה בלי רישיון, דינו מאסר 3 שנים.

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

21 נובמבר 2024

פ"ל 28-12-22 מדינת ישראל נ' חמאדה

כן ר' דברי כב' השופט יי אלרון ברע"פ 155/23 נאור ברנס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.01.2023): "לא אחת שבתי ועמדותי על חומרתן של עבירות התעבורה, אשר מסכנות את העבריין ואת יתר משתמשי הדרכים. בהתאם, ישנו צורך של ממש בענישה הולמת ומרתיעה אשר תבטא את חשיבות ההגנה על שלום משתמשי הדרכים ותסייע במיגור עבירות התעבורה (רע"פ 7013/22 סייד נ' מדינת ישראל, פסקה 8 [פורסם בנבו] (27.10.2022)). ביתר שאת, עבירת הנהיגה בזמן פסילה מבטאת זלזול עמוק של העבריין כלפי החלטות בית המשפט, רשויות החוק וגורמי האכיפה, ואף מהווה סכנה למשתמשי הדרכים (רע"פ 861/22 בניאמינסון נ' מדינת ישראל, פסקה 10 [פורסם בנבו] (6.2.2022))."

19. בענייננו, חברו לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, ממנה נגזרת גם עבירה של נהיגה ללא ביטוח, עבירות של נהיגה ברכב שרישיונו פקע בתקופה העולה על שנה ושנסמרה עליו הודעת איסור שימוש. אך מובן כי ביצוען של עבירות נוספות אלו, מגביר את הסיכון למשתמשי הדרך ומעצים את ביזוי שלטון החוק.

20. **הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות** הוא הגנה על שלומם ובטחונם של משתמשי הדרך, הבטחת טיפול רפואי הולם לנפגעי תאונות דרכים וחלוקת הנטל הכלכלי הכרוך בכך על כלל ציבור הנהגים על ידי תשלומי ביטוח, כיבוד שלטון החוק והחלטות שיפוטיות.

21. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא משמעותית, בשים לב לפגיעה בשלטון החוק ולסיכון שיצר הנאשם למשתמשי הדרך, עת הפר פעם אחר פעם פסילה שהוטלה עליו על ידי בית המשפט, תוך ביצוע עבירות נוספות כאמור, הגם שבסופו של יום הסתיים האירוע ללא פגיעה.

22. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** - נתתי דעתי, מחד גיסא, לסמיכות הזמנים בביצוען של שתי עבירות חמורות של נהיגה בזמן פסילה – בהפרש זמנים של כשלושה חודשים זו מזו וחודשים ספורים בלבד לאחר שהודע לנאשם דבר הפסילה; לביצוען של עבירות נוספות כאמור; ולמקומות והזמנים בהם בוצעו העבירות, כאשר פוטנציאל הנזק מביצוען הוא גבוה. מאידך גיסא, נתתי דעתי לכך שבסופו של יום העבירות לא גרמו לנזקים לגוף או לרכוש.

23. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי מתחם העונש ההולם לעבירה יחידה של נהיגה בזמן פסילה, אשר לא נלוותה לה עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף או עברה חמורה אחרת כגון שכרות, נע מעונשי מאסר קצרים או אף עונשי מאסר מותנים בלבד, פסילה עד שנה, פסילה על תנאי, קנס, התחייבות צופה פני עתיד ולעיתים של"צ או צו מבחן בנסיבות מקלות, כאשר לא קדמה לה עבירה דומה וכשעברו התעבורתי של הנאשם אינו מכביד או בהינתן סיכויי שיקום

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

21 נובמבר 2024

פ"ל 28-12-22 מדינת ישראל נ' חמאדה

ברורים, ועד לשנת מאסר מאחורי סורג ובריה, בצד פסילה לתקופה ממושכת, בין שנה אחת למספר שנים, וענישה נלווית במקרה שמדובר בעבירה חוזרת ונשנית או עבר תעבורתי מכביד (ראו למשל פסקי-הדין הבאים: [עפ"ת \(ב"ש\) 59810-07-12 דרור אביטל נגד מדינת ישראל](#) (9.10.12); [עפ"ת 28631-11-12](#) (מחוזי י-ם) [אדקיזק נ' מדינת ישראל](#) (25.12.2012); [עפ"ת \(חי'\) 26451-11-15 מרגוליס נ' מדינת ישראל](#) (21.12.15); [פ"ל \(פ"ת\) 7742-09-17 מדינת ישראל נ' דאוד](#) (25.09.17); [פ"ל \(י-ם\) 6262-02-17 מדינת ישראל נ' מוחמד עבאסי](#) (15.10.17); [פל"א \(עכו\) 107-05-18 מדינת ישראל נ' מחמוד אבו ליל](#) (13.05.2020); [תת"ע \(עכו\) 10424-01-21 מדינת ישראל נ' מחמוד עראבה](#) (31.10.21); [עפ"ת \(מחוזי חי'\) 44102-02-22 מדינת ישראל נ' אדהם חאג'](#) (11.03.2022)).

24. לאור האמור לעיל אני קובעת כי מתחם הענישה לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם נע מעונש מאסר קצר, שיכול וירוצה בעבודות שירות, ועד לשנת מאסר מאחורי סורג ובריה, בצד פסילה לתקופה שבין עשרה חודשים לשישים חודשים, וענישה נלווית.

העונש הראוי לנאשם

25. ככלל, יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה, אשר נועד להגשים את עקרון ההלימות. ברם, בית המשפט מוסמך לקבוע עונש החורג ממתחם הענישה, אם התקיים אחד משני חריגים: האחד הוא חריג לקולא, אם "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם" (סעיף 40ד(א) לחוק העונשין); והשני הוא חריג לחומרא, אם "מצא כי יש חשש ממשי שהנאשם יחזור ויבצע עבירות, וכי החמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשות כדי להגן על שלום הציבור" (סעיף 40 לחוק העונשין).

26. בגזר דין שניתן ביום 29.12.2015 על ידי בית המשפט העליון, בע"פ 4456/14 [אביגדור קלנר נגד מדינת ישראל](#) (פורסם נבו), הכיר בית המשפט באפשרות לסטות ממתחם הענישה גם בשל שיקולי צדק. כפי שהובהר על ידי כב' השופט ע' פוגלמן, בסיכום דבריו בעניין זה (שם, בסעיף 230), "קביעת חריג זה נובעת מעקרון המידתיות בענישה הנגזר מהחובה החלה גם על בית המשפט לפעול לפי [חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו](#). קביעה זו, שבמסגרתה נפתח פתח צר כאמור לעיל, יש בה מענה לצורך – המתעורר אמנם במקרים חריגים ונדירים – לגזור על נאשם עונש מחוץ למתחם העונש ההולם למעשיו ולהגיע לתוצאה צודקת והוגנת במקרים פרטניים."

27. כפי שיובהר להלן, בעניינו של הנאשם מצאתי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, בכל הנוגע לרכיב המאסר, תוך איזון רכיב ענישה זה ברכיבי ענישה אחרים, זאת משיקולי צדק.

28. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, הבאתי בחשבון את השיקולים הבאים:

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

21 נובמבר 2024

פ"ל 28-12-22 מדינת ישראל נ' חמאדה

מחד גיסא, זקפתי לזכותו את לקיחת האחריות וההודאה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה תוך חסכון בזמן שיפוטי יקר; את נסיבותיו האישיות, המשפחתיות, הכלכליות והרפואיות, כפי שפורטו בטיעוני ההגנה ובחוות דעת הממונה על עבודות השירות, אליה הפנתה ההגנה; את העדרו של עבר פלילי; את עברו התעבורתי המקל, בכלל זאת העדר הרשעות קודמות בעבירה של נהיגה בזמן פסילה והעובדה כי לא ריצה מאסר בעבר ואף לא הוטל עליו מאסר על תנאי בגין איזו מהרשעותיו בעבירות תעבורה.

מאידך גיסא, הבאתי בחשבון כי באירוע זה ביצע הנאשם פעמיים עבירות חמורות של נהיגה בזמן פסילה. כן זקפתי לחובתו את החזרתיות בביצוע עבירה של נהיגה ברכב שניתנה עליו הודעת איסור שימוש (בהינתן הרשעה קודמת אחת בעבירה זאת) והעדר הבעת חרטה על ביצוע העבירות.

29. ככלל, מצד המעשה, ובשים לב לאמור לעיל, ראוי היה לגזור על הנאשם עונש מאסר קצר, לריצוי בעבודות שירות. עם זאת, לא ניתן להתעלם מנתוניו המיוחדים של העושה, הנאשם, ובפרט ממצבו הרפואי המורכב, כפי שפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. כאמור בחוות הדעת, לא נמצא לנאשם מקום השמה מתאים לעבודות שירות בשל אותו מצב רפואי. שליחתו של הנאשם, במצבו הרפואי האמור, לריצוי מאסר מאחורי סורג ובריח עלולה לא רק להסב לו נזק ולגרום לו לסבל רב, כי אם גם להטיל נטל לא מבוטל על רשויות הכליאה, בימים בהם בתי הכלא עמוסים והנטל על עובדי שירות בתי הסוהר וגורמי הרפואה רב. עוד יש להביא בחשבון את העובדה כי הנאשם לא ריצה עד כה עונשי מאסר בפועל ואף לא הוטלו עליו עונשי מאסר מותנים ואת עקרון ההדרגתיות בענישה. לבסוף אציין, כי סבורה אני שניתן להביא לידי ביטוי את חומרת מעשיו של הנאשם בקביעת רכיבי ענישה אחרים, תחת רכיב המאסר. במצב דברים זה, מצאתי שלא יהיה זה צודק להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל.

30. עוד יש להביא בחשבון, בקביעת רכיב הקנס, את מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, כפי שתואר בטיעוני ההגנה.

31. על כן מצאתי לנכון שלא למצות עמו את הדין בקביעת רכיבי הענישה האמורים, תוך איזון רכיבים אלו ברכיבי ענישה אחרים.

32. **בהתחשב בכל האמור לעיל, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:**

(1) **תשלום קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתם.** הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים, הראשון בהם ישולם לא יאוחר מיום 10.02.2025. ככל שקיימת הפקדה בתיק לטובת הנאשם, היא תקוזז לטובת הקנס והיתרה, ככל שתיוותר, תושב לנאשם, הכל כפוף להוראות כל דין. סכום הקנס יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה.

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

21 נובמבר 2024

פ"ל 28-12-22 מדינת ישראל נ' חמאדה

הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי – באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il,
מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) – בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר – בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

(2) **פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים, במצטבר לכל פסילה אחרת.**

הנאשם יפקיד את רישיונו או תצהיר על היעדר רישיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום **10.02.2025**.

(3) **פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, זאת על תנאי למשך 3 שנים ממועד מתן גזר הדין.**

(4) **אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים ממועד מתן גזר-הדין, אם יעבור על עבירה של נהיגה בזמן פסילה.**

(5) **הנאשם ימסור התחייבות על סך של 5,000 ₪, לפיה לא יעבור במשך 3 שנים ממועד גזר הדין על עבירה של נהיגה בזמן פסילה וגם או עבירה של נהיגה ברכב שניתנה עליו הודעת איסור שימוש. אם לא תימסר ההתחייבות, יאסר לעשרה ימים.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' חשוון תשפ"ה, 21 נובמבר 2024, במעמד הנוכחים

מיכל שביט, שופטת